

* * *

POŘAD BOHOSLUŽEB V KVĚTNU:

ČTVRTEK:	15.45
SOBOTA:	17.45
NEDĚLE:	6.55
	9.00
PRVNÍ PÁTEK:	17.45

Májové pobožnosti v květnu:

Pondělí, úterý, středa, pátek:	18.30
Čtvrtek:	15.30
Sobota:	20.00

* * *

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby vlády všech národů respektovaly osobní, sociální a politická práva žen.

Úmysl misijní: Aby církve v Číně mohla uskutečňovat své misijní a evangelizační poslání bez překážek a v plné svobodě.

Úmysl národní: Aby děti byly v duchu evangelia vychovávány k pokoji a toleranci a ne k násilí a sobectví.

Úmysl farní: Aby co nejvíce farníků získalo pro svůj duchovní život obohacení z prožití Svatého třídění a aby rodiče vedli k prožívání liturgie své děti.

* * *

Z FARNÍ MATRIKY:

Svou společnou cestu životem
před Božím oltářem v naší farnosti
v dubnu 2006 začali:

29. dubna:

Martin Bláha	Sehradice
Michaela Hlavenková	Horní Lhota

* * *

V měsíci dubnu 2006 z naší farnosti
odešel na věčnost a byl pohřben:

22. dubna:

Václav Žáček	75 let
Horní Lhota 104	

*Odpočínutí věčné dej mu, Pane
a světlo věčné ať mu svítí.
Ať odpočívá v pokoji.*

* * *

Zjevit, přinést, darovat životodárnou lásku Otcovu
- nežít sám pro sebe,
ale pro Otce a v Otcí.
Taková je láska Otce i Syna,
nežít pro sebe,
ale pro druhé a v druhém.
To je smysl kříže,
to je zjevení Kalvárie.
Jaroslav Škarvada

* * *

P. FRANTIŠEK MÜLLER:
Místní a pomístní jména v dějinách a pověstech
(pokračování)

V knize se objevuje také řada humoresek o cikánech, pobývajících v našem kraji.

Cikáni prý pocházejí z Indie. Přes starou Persii, Arménii, Turecko a Arábii se dostali z Asie do Evropy a usadili se v uherských nížinách. A odtud se dostali na Slovensko a Moravu.

Při sčítání lidu v roce 1929 bylo napočítáno na Luhačovicku a Bojkovsku 273 cikánů.

Mezi sebou mluvili cikáni cikánským dialektem. Bylo v něm mnoho českých slov.

Ze starší generace si volili představeného náčelníka - starostu a nazývali ho "vajdou". Museli ho všichni poslouchat.

Mezi cikány byla volná láska. Cikánky měly mnoho dětí a mnohé ani nevěděly s kým. Práci se vyhýbali, raději chodili "po ptaní". Mladší cikánky si přivydělávaly hádáním z ruky, vykládáním z karet, zařikáváním nemocí a prodejem sušených léčivých bylin.

Někteří cikáni se živili i poctivě. Dělalí kovářskou, zhotovovali řetězy, motyky, sekery a hřebíky. Při zabíjačkách sbírali cikánata vepřové štětiny a staří z nich dělali kartáče a štětky. Jiní tloukli vápenec na silnicích a výplatu dostávali podle hromádek roztlučeného kamene. Někteří dovedli i pěkné řemeslo.

City věrnosti, vděčnosti a pravdomluvnosti u cikánů neexistovaly. Proto byla lež na Luhačovicku nazývána "cigánstvem" a místo lhát se zde dodnes říká "cigánit".

Cikáni byli přítěží obce, na jejímž katastru sídlili. Proto se každá obec snažila cikánů zbavit.

Znalcem cikánského života pod Komoncem byl (už zmiňovaný) duchovní správce v Horní Lhotě Karel Lysý. Staral se o školní vzdělávání mladých cikánů a napsal cikánský slabikář, podle něhož se učil cikánštině arcivévoda Josef, který měl v Uhrách na svém panství mnoho cikánů. Koncem 19. století vydal tiskem "Pamlsky z jalovcového kraje". Jsou to humoresky ze života cikánů.

Nejvíce se cikáni báli četníků, protože je odváděli do "hareštu" a potom také velkého větru, který "búral jejich budy", stavěné bez základů. Cikánské budy byly dřevěné, ověšené chvojím a hadrami.

Cikáni byli děti přírody. Chodili polonazí a bosí i v zimě. O šaty se nestarali. Hady měli samou díru, aby prý se nepotili! Košile nepotřebovali. S přírodou byli takřka srostlí od narození do smrti.

František Dohnal napsal o nich v časopise "Eva", ročník 1913 tyto řádky:

*V špinavých hadrách vřeštící,
cikáni táhnou vesnicí.
V špinavých hadrách hladoví,
kdo bídu jejich vypoví?
A psanci jsou, nechť kdekoli -
avšak všecko to je nebolí.
Dnes zde a zítra zase kdes,
kdo na zítřek by myslil dnes?
A třebaš bídně tulačí,
že volní jsou - jim dostačí!*

Někteří cikáni hlavně pod vlivem školního vzdělání a působení civilizace, si začali stavět domky z tvrdého materiálu a pomalu si odvykali potulnému a stěhovavému životu.

V březnu roku 1942 byli všichni cikáni úředně předvoláni na Okresní soud do Uherského Brodu a odtud odvezeni do nacistických koncentračních táborů, z nichž se již nevrátili. Zachránilo se jen několik jedinců, kteří v té době nebyli v cikánských táborech.

Tento příběh vyprávěl roku 1952 77letý Karel Martinec, mlynář na odpočinku, který se narodil roku 1875 ve Zvarově mlýně mezi Pozlovicemi a Sehradícemi. Zde také roku 1953 zemřel:

Sehradští cigáni byli najmúdrejší

Nebude již dlouho trvat a děti se budou ptát: "Babí, jak vypadali dřív cigáni?" Dnes už jsou i cigáni školeni a jejich děti slušně oblečeny, ale ještě před 50 léty byly na Valašsku a Slovácku skoro u každé dědiny cigánské boudy. Před půl stoletím žilo mnoho cigánů také pod Komoncem. Poslechněte si od dědáčka Martince ze Zvarového mlýna něco o sehradských cigánech.

"Žili pochudobnu. Práca im nevoněla. Živili sa žebrotú. U nás ve mlýně byli často na návštěvě. Směťali ve mlýnici múčný prach, aby měli na "pagáče". Mohli si vydělat aj na buchty, ale ím stačily černé pagáče. Do školy nechodili a děcka ani nevěděli, jak sa menujú. Staří cigáni, když sa podpisovali, tož dělali místo podpisu křížky. Jedinú vyjímku préj byli cigáni sehradští. Ti préj byli inteligentní. V búde měli na hřebíku aj hodiny! A naučili sa počítat až do dvanácti!"

Jednúc sa im hodiny zastavily. Starý cigán drcál do kývadla, ale to kývalo enom slabúnko a malú chvílu. Cigán dlúho přemýšľal, co s tým. Potém šel do susední budy na poradu, jak sa hodiny opravujú, když nechcú jít. Ten drcál chvílu terpentýklem, šťúral do hodin, a klnúl a hodinám nadával:

"Bestija jedna. Né a né íť!"

Potém šli pro třetího cigána. Ten byl ešče múdrejší. Také chvílku drcál do hodin, krútil rafíkama, búchal do hodin pěstú, ale hodiny né a né íť.

Potem přišel čtvrtý cigán. Byl ze všech najmúdrejší. Dívá sa chvílu na hodiny aj na teho, co do nich furt šťáral a potem na něho zahergótoval: "Ty trúbo jedna! S takú hlúpotú si nevíš rady?"

Potem odhákl z hodin terpentl a zanésl do Brodu k hodinářovi. Ten sa ptá: "Cigáne, kde máš hodiny?"

"Doma" vyrazil ze sebe cigán.

"A proč si je také nevezal ze sebú?"

"Šak ty sú dobré. Enem to kývadlo sa nechce hýbat!"

* * *

ADOPCE NA DÁLKU

je projekt Arcidiecézní charity v Praze, který vznikl již v roce 1993. Nejprve pomáhal dětem a mladým lidem v Indii. V současné době je rozšířen i v Litvě, Ugandě a Bělorusku.

Z částky, kterou uhradíte, je dětem financováno vzdělání (školní pomůcky, uniformy, zdravotní péče, někde i strava).

Děti často žijí ve velmi nuzných podmínkách, a proto je pro jejich další život velmi důležité získat vzdělání. Mohou se vyučit a tím dosáhnout určitého společenského postavení a nežít na okraji společnosti.

Jako například dvanáctiletá Hanifa z Ugandy, které zemřeli rodiče. Musela se odstěhovat k babičce a chodit pracovat na pole. Neměla nikoho, kdo by jí uhradil školné, a tak to vypadalo, že její rozloučení se školou je trvalé. Nyní je adoptována již tři roky náhradními rodiči z České republiky.

Se svým dítětem si můžete dopisovat anglicky - pokud neumíte, pracovnice Arcidiecézní charity Vám dopisy rády přeloží. Získáte fotografii dítěte, budete informováni o jeho rodině a školních výsledcích, které jsou odlišné od našeho vysvědčení.

Jak je vysoká částka na jeden den?

Pro dítě v Indii je to 13,- Kč/den. V Ugandě 19,- Kč/den.

Například adopce dítěte z Indie vyjde ročně na částku 4.900,- Kč.

Možná se vám to zdá hodně, ale je možné, aby se domluvily 2 - 3 rodiny (nebo skupiny) a tuto částku společně uhradily. Potom to jistě není tak velká zátěž.

Může se stát, že Vám finanční poměry nedovolí v dalších letech pomáhat Vašemu dítěti. Vždy je možno projekt ukončit. Je třeba informovat Arcidiecézní charitu Praha. Vždy hradíte částku na jeden rok a po tu dobu trvá i adopce. Je samozřejmě lepší, pokud můžete dítě podporovat delší dobu.

Jedno z prvních písem vytvořili staří Indové. Umožníme i my některým dětem, aby mohly díky nám prožít krásný a smysluplný život?

Vždyť Pán Ježíš řekl: „*Cokoliv jste učinili jednomu z mých bratří, mně jste učinili.*“

Další kontakty a informace získáte na:

WWW.charita-adopce.cz

nebo **WWW.adopcenadalku.cz**

tel., fax - **224 250 985**

nebo na adrese:

Arcidiecézní charita Praha

Londýnská 44

Praha 2

120 00

Více také na nástěnce v kostele. Popř. v brožurkách u bočního vchodu.

<Z.R.>

* * *

JAKO MARIA

Jedné noci jsem měl krásný sen. Viděl jsem v něm dlouhou cestu vedoucí ze země kamsi do vzduchu, kde se ztrácela v oblacích. Vedla až do nebe. Ale nebyla pohodlná, naopak byla samá překážka. Byly na ní poházené rezavé hřebíky, ostré a pichlavé kameny, skleněné střepy. Lidé po té cestě chodili bosí. Hřeby se jim zabodávaly do nohou, mnozí je měli celé od krve. Ale nevzdávali se. Chtěli dojít do nebe. Každý krok znamenal utrpení, a tak šli pomalu a s bolestí. Pak jsem ve snu viděl Ježíše. Předcházel je. Také šel bos. Šel pomalu, ale rozhodně. Ani jednou se nezranil.

Ježíš stoupal výš a výš. Došel do nebe a posadil se na velký zlatý trůn. Díval se dolů, na ty, kdo se snažili stoupat s ním. Povzbuzoval je pohledem i gesty. Stoupající osoby předcházela také Maria.

Maria šla ještě rychleji než Ježíš. Proč? Kladla nohy do jeho stop. Záhy dostihla svého Syna, který ji usadil na velké křeslo po pravici.

I Maria začala povzbuzovat ty, kdo stoupali k nebi, a radila jim, aby kladli nohy do Ježíšových stop stejně jako ona.

Ti nejmoudřejší to učinili a rychlým krokem se blížili k nebi. Ostatní nařikali nad svými ranami, často se zastavovali, někdy se i vzdávali a přemoženi bolestí klesali podél cesty.

Jednoho rána přivedl profesor kardiologie své studenty do anatomické laboratoře.

Ukazoval jim různé orgány. Mezi nimi bylo i jedno neobvykle velké srdce.

Profesor položil studentům otázku, zda vědí, kdo asi měl takové srdce. Mínil tím chorobu, na kterou ona osoba zemřela.

„Myslím, že to vím,“ odpověděl jeden student s vážnou tváří. „To bylo srdce nějaké matky.“

* * *

POŘAD BOHOSLUŽEB V KVĚTNU 2006

1. května : Pondělí Sv. Josefa, dělníka	18.30	Májová pobožnost
2. května : Úterý Sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	18.30	Májová pobožnost
3. května : Středa Sv. Filipa a Jakuba, apoštolů	18.30	Májová pobožnost
4. května : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Aloise Vejrostu, rodiče Starovy, prarodiče Divoké, duše v očistci a celou živou rodinu
5. května : Pátek Ferie První pátek v měsíci květnu	17.30	Za Josefa Maňase, rodiče, duše v očistci a celou živou i + rodinu
6. května : Sobota Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka	17.30	Za členy živého růžence
7. května : Neděle 4. neděle velikonoční	6.55 9.30	Na dobý úmysl za dar zdraví Za Milana Žáčka, duše v očistci a celou živou rodinu
8. května : Pondělí P M, Prostřednice všech milostí	18.30	Májová pobožnost
9. května : Úterý Ferie	18.30	Májová pobožnost
10. května : Středa Ferie	18.30	Májová pobožnost
11. května : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Josefa Žáčka, jeho syna Josefa, rodiče Růžičkovy, Žáčkovy a celou živou rodinu
12. května : Pátek		

Ferie	18.30	Májová pobožnost
13. května : Sobota Panny Marie Fatimské	17.30	Za + Františku a Aloise Majzlíkovy a živou rodinu
14. května : Neděle 5. neděle velikonoční	6.55 9.30	Za + Vladimíra Hlavičku, vnuka Břetislava, dvoje rodiče a celou živou rodinu Za rodiče Zábajnkovy, Pytlovy, jejich vnuka Petra, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu
15. května : Pondělí Ferie	18.30	Májová pobožnost
16. května : Úterý Sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka	18.30	Májová pobožnost
17. května : Středa Ferie	18.30	Májová pobožnost
18. května : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Boženu Majzlíkovu, Josefa Demla, rodiče a celou živou a + rodinu
19. května : Pátek Ferie	18.30	Májová pobožnost
20. května : Sobota Sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze	17.30	Za + Františka Žáčka, dvoje rodiče, živou rodinu a duše v očistci
21. května : Neděle 6. neděle velikonoční	6.55 9.30	Za + Marii Jankovu, její rodiče, stařečky Katauerovy a celou živou rodnu Za farníky
22. května : Pondělí Ferie	18.30	Májová pobožnost
23. května : Úterý Ferie	18.30	Májová pobožnost
24. května : Středa Ferie	18.30	Májová pobožnost
25. května : Čtvrtek Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ	7.00 16.00	Za + Anežku a Josefa Šenovské, duše v očistci, živou a + rodinu Za + rodiče Hubáčkovy, dva syny, živou a + rodinu
26. května : Pátek Sv. Filipa Neriho, kněze	18.30	Májová pobožnost
27. května : Sobota Sv. Augustina z Canterbury, biskupa	17.30	Za + rodiče Havelkovy, jejich rodiče, snachu Marii a duše v očistci
28. května : Neděle 7. neděle velikonoční První sv. přijímání dětí	6.55 9.30	Za Františka Katauera, rodiče Katauerovy, Váňovy, celou živou a + rodinu Za děti prvokomunikanty
29. května : Pondělí Ferie	18.30	Májová pobožnost
30. května : Úterý Sv. Zdislavy	18.30	Májová pobožnost
31. května : Středa Svátek Navštívení Panny Marie	18.30	Májová pobožnost

Naše farní rodina. (<http://www.rkf-hornilhota.cz/>).

Měsíčník farnosti. Vydává: Řím. katol. farnost v Horní Lhotě pro potřebu svých farníků v nákladu 150 kusů. Adresa redakce: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val. Klobouk č. 5, tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599; e-mail: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady: Mgr. Eva Řeháková, Mgr. Jiřina Šenovská, Ing. Miriam Šenovská, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich. Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky v sakristii. Pro farníky zdarma.